

جهان‌شهر

گنبد

سه‌شنبه ۷ آذر ۱۴۰۲

شمارۀ ۴۰۱۹

شماره ۴۰۱۹

شماره ۴۰۱۹

WWW.FDN.IR

شماره ۴۰۱۹

شماره ۴۰۱۹

FARHIKHTEGANDAILY

سجاد عزازده
منجم

دنیل اس هملتون و آنجلا سنتت، پژوهشگران موسسه بروکینگز، در مقاله‌ای با عنوان «آیا آمریکای می‌تواند قدرت‌های متوسط جهانی را به خود جذب کند؟» که در وب‌سایت فارن‌افز منتشر شده است به کاهش نفوذ آمریکا در میان کشورهای متوسط جهانی پرداخته و این نکته را مطرح ساخته‌اند که روایت روسیه از جنگ اوکراین در میان افکار عمومی کشورهای مذکور پذیرش بیشتری دارد. از زمان حمله روسیه به اوکراین در فوریه ۲۰۲۲، بسیاری از تحلیلگران غربی این ادعا را مطرح کرده‌اند که مسکو به‌طور فزاینده‌ای منزوی شده و بخش زیادی از نفوذ بین‌المللی خود را از دست داده است. ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهور روسیه در اوایل سال جاری توسط دیوان کفبری بین‌المللی به دلیل ارتکاب جنایات جنگی محکوم شد- به این ترتیب او برای جلوگیری از بازداشت فقط به کشورهای کمی می‌تواند سفر کند که اساسنامه رم این دیوان را تصویب نکرده‌اند.

دینلمت‌های غربی نیز از سرگشتگی لاژروف، وزیر امور خارجه روسیه دوری می‌کنند.

آنانلنا باترپوک، وزیر خارجه آلمان در نشست مجمع عمومی سازمان ملل در سپتامبر به یکی از خبرنگاران درباره علت عدم ملاقات خود با لاژروف گفت که این اقدام بیهوده خواهد بود زیرا لاژروف دروغ می‌گوید که اختیاری برای مذاکره ندارد. گسترش شکاف بین روسیه و غرب غیرقابل انکار است. با این حال روزنی دیگری در سایر نقاط جهان خود را آشکار کرده است؛ مسکو نفوذ خود را در بسیاری از کشورهای مهم جهان، از جمله کشورهای کمی برای واشینگتن اهمیت زیادی دارند افزایش داده است. این کشورها هم از تقسیمات جدید جهانی برای اترقای جایگاه منطقه‌ای و بین‌المللی خود بهره گرفته‌اند. در طی سال جاری ما نویسندگان مقاله حاضر با دانشمندان، کارشناسان بخش خصوصی و سیاست‌گذاران هفت شریک مهم ایالات متحده – برزیل، هند، اندونزی، اسرائیل، مکزیک، آفریقای جنوبی و ترکیه – گفت‌وگو کردیم تا موضوعات اصلی موجود در روابط آنها با روسیه نحوه تعامل دولت‌های آنها با مسکو و نحوه نگرش آنها به جنگ روسیه در اوکراین را مشخص سازیم. آنچه در همه این گفت‌وگوها برای ما مشهود بود وجود بی میلی برای جانبداری از یکی از طرفین در آنچه عمدتاً به عنوان یک درگیری کاملاً اروپایی تلقی می‌شود، بود. مصاحبه‌شوندگان به صراحت اعلام می‌کردند که مردم کشورهای آنها روایت‌های روسی را که غرب را مقصر جنگ می‌دانند، پذیرفته‌اند؛ وضعیتی که بازتابی از قدرت متقاعدکننده پویش پراکنش اطلاعات نادرست روسیه به شمار می‌رود. در نهایت ما به این نتیجه رسیدیم که انتخاب بی طرفی تا حدی ناشی از نفوذ و اجبار روسیه است. در برخی از کشورهای باستانی به هیدروکربن، کود، غلات یا تسلیحات روسی به شکل دادن واکنش آنها به جنگ کمک کرده است. به علاوه کرملین در بعضی از مناطق به‌ویژه در هند و اندونزی از نگرانی‌های مربوط به جاه‌طلبی‌های منطقه‌ای چین برای معرفی خود به عنوان یک‌وزنه متعادل در برابر یکن استفاده کرده است. البته این امر بدان معنا نیست که ایالات متحده و متحدان آن در نبرد برای کسب نفوذ از روسیه شکست خورده‌اند؛ اما در عین حال آنها نمی‌توانند انتظار حمایت کامل این کشورها را از خود داشته باشند؛ کما اینکه مسکو هم قادر به این کار نیست. در دنیایی که رقابت قدرت‌های بزرگ در آن دوباره جان گرفته است قدرت‌های متوسط در پی فرصت و نه هم‌سویی و تعهد هستند. چالش پیش‌روی واشنگتن مقابله با پویش انتشار اطلاعات نادرست از سوی روسیه و تفهیم این نکته به کشورهای مذکور است که پربازترین فرصت‌ها در اختیار ایالات متحده و متحدان آن است.

داستان‌هایی که روسیه می‌گوید

کرملین با یک راهبرد مبتنی بر پراکنش موفقیت‌آمیز اطلاعات نادرست بخش زیادی از جهان را متقاعد کرده است که گسترش ناتو تمامیت ارضی روسیه را تهدید کرده و مسکو چاره‌ای جز دفاع از خود با راه‌اندازی «عملیات نظامی ویژه» در اوکراین نداشته است.

روسیه مهارت زیادی در استفاده از احتیاط موجود نسبت به واشنگتن در کشورهایمانند برزیل، هند، اندونزی، مکزیک و آفریقای جنوبی به نفع خود دارد. روایت روسیه درباره «متجاوزان واقعی» مطابق با ناراضایی گسترده از ایالات متحده و خشم موجود از انحراف توجهات از نگرانی‌های فوری جهانی درباره آب‌وهوا، بدهی، انرژی و غذا براثر جنگ اوکراین و رقابت فزاینده واشنگتن و پکن است. یکی از سیاست‌گذاران برزیلی اظهار داشت که ایالات متحده از رویکرد «دار کردن دست‌نیاز در زمانی که به شما احتیاج دارد» در آفریقا، آسیا و آمریکای جنوبی استفاده می‌کند و سیاست‌های «پزنوسان» آن شکاف‌هایی را برای چین و روسیه ایجاد می‌کند که می‌توانند از آنها بهره بگیرند. یک مفسر اندونزیایی هم افزود: «غرب با اندونزی به عنوان یک مهره در بازی بین‌المللی با چین و روسیه رفتار می‌کند؛ نه به عنوان یک کشور مستقل و شریک برابر؛ در نتیجه بسیاری از مشکلات سیاسی غرب با اندونزی خود ساخته هستند.»

سوپرهمانیتام جایشانکار، وزیر امور خارجه هند هم در ژوئن ۲۰۲۲ صراحتاً به همتایان اروپایی خود گفت که آنها باید «این ذهنیت را کنار بگذارند که مشکلات اروپا مشکلات جهان است، اما مشکلات جهان مشکلات اروپا نیست.» رهبران غربی متوجه مزیت روسیه در این «جنگ الفاظ و خطابه» شده‌اند. امانوئل مکرون، رئیس‌جمهور فرانسه در کنفرانسی در ماه فوریه با اشاره به کاهش جایگاه غرب در نزد بقیه جهان گفت «از اینکه چقدر اعتبار ما در حال از دست رفتن است، شوکه شده است.» جوزپ بورل، مسئول روابط خارجی اتحادیه اروپا هم در همین مراسم اذعان کرد که «روایت روسیه چقدر قدرتمند است.» رسانه‌های روسی که اطلاعات نادرست و پروپاگاندا منتشر می‌کنند، نفوذ قابل توجهی در سراسر جهان یافته‌اند. مثلاً تبلیغات تهاجمی کرملین با استفاده از شبکه آر تی اسبانیایی – نسخه اسپانیایی زبان یک رسانه دولتی روسیه – در سراسر آمریکای لاتین مورد توجه قرار گرفته است. تحقیقات انجام شده در قاره آمریکا و اسرائیل هم نشان می‌دهد که دولت روسیه در پشت شبکه‌ای از وب‌سایت‌ها است که در ظاهر سایت‌های خبری قانونی بوده اما در واقع منبع اطلاعات نادرست به شمار می‌روند. در هند، اندونزی و آفریقای جنوبی هم سکوها‌های شبکه‌های اجتماعی از تبلیغات روسی اشباع شده است.

در دوران پوتین مسکو خود را به عنوان یک مدافع جهانی ارزش‌های سنتنی در برابر جوامع بی‌بندوبار غربی که سقط جنین و حقوق دگرباشان جنسی را ترویج می‌کنند آزادی‌های مذهبی را سرکوب می‌کند و ترجیحات فرهنگی خود را بر دیگران تحمیل می‌کند، معرفی کرده است. چنین ایده‌هایی در میان برخی از جمعیت‌های محافظه‌کار فرهنگی و مذهبی در سراسر آفریقا، آسیا، آمریکای لاتین و خاورمیانه و همچنین در اروپا و آمریکای شمالی ظنین‌انداز شده است. روسیه همچنین از گذشته خود در دوران شوروی در خدمت به اهداف سیاسی کنونی خود استفاده کرده است. مسکو در تعاملات خود با هند، اندونزی، مکزیک و آفریقای جنوبی از حمایت تاریخی شوروی از جنبش‌های ضداستعماری استفاده می‌کند. لاژروف روسیه را در کنار کشورهای قرار داده است که در برابر «تلاش‌های غرب برای جعل تاریخ و برای پاک کردن خاطره جنایات وحشتناک استعمارگران از جمله نسل‌کشی» ایستاده‌اند. چنین لفاظی‌هایی به‌ویژه در آفریقای جنوبی موثر بوده است، جایی که حزب حاکم کنگوه ملی آفریقای حمایت مسکو از این حزب را در دوران آپارتاید بافعال‌واشنگتن در همان دوران مقایسه می‌کند. بسیاری از رهبران وقت حزب در اتحاد جماهیر شوروی با روسیه تحصیل‌کرده بودند. همذات‌پنداری قوی با مسکو و همچنین مخالفت ایشان با استعمار غرب به شکل‌گیری این احساس منجر شده که آنها نسبت به روسیه امروزی آنچه یکی از کارشناسان «دین‌رهای» خوانده است، دارند. – اساساً کسی که دولت روسیه هم آن را تقویت کرده است. یکی از مصاحبه‌شوندگان آفریقای ما اظهار داشت که نتیجه این وضعیت «تجدیدی تقریباً سادهدلانه از روسیه» است که مبتنی بر ادراک‌نخبگان حاکم از «اتحاد باشکوه جماهیر شوروی» است.

چماق و هویج

کرملین فراتر از کمپین لفاظی خود، ابزار مشخصی برای جلب سایر کشورها به کنار خود دارد. در نگاه اول، به نظر می‌رسد اهرم اقتصادی روسیه در مقایسه با غرب کم‌رنگ است، کما اینکه تولید ناخالص داخلی آن کمتر از کانادا، ایالتیا یا کره جنوبی است و روابط تجاری آن با کشورهای فوق‌الذکر کمتر است. مسکو در زمینه کمک‌های توسعه‌ای یا سرمایه‌گذاری در مقایسه با غرب عملکرد چندانی ندارد و تحریم‌های بین‌المللی هم «هویج‌های اهداشده توسط روسیه به کشورهای دیگر را بیشتر محدود می‌کند. با این حال، توانایی روسیه در استفاده از روابط اقتصادی خود مشهود است. انرژی اهرم اصلی نفوذ اقتصادی روسیه به شمار می‌رود. غرب در اواخر سال ۲۰۲۲ یک سقف قیمتی برای نفت روسیه تعیین کرد تا درآمد‌های نفتی این کشور را که به تأمین مالی تلاش‌های جنگی مسکو کمک می‌کند، کاهش دهد. البته فروش نفت روسیه متوقف نشد زیرا این کار باعث کمبود جهانی خواهد شد. اروپا واردات خود از روسیه را کاهش داده است، اما نفت روسیه همچنان به بازارهای جهانی سرازیر می‌شود. در این میان بزرگ‌ترین ذی‌نفع، هند است که ۸۵ درصد نفت خود را وارد می‌کند. قبل از جنگ به‌ندرت چیزی از آن نفت از روسیه می‌آمد. اکنون روسیه نیمی از عرضه هند را بی‌اتخفیف تأمین می‌کند. صادرات انرژی باعث جهش بزرگی در تجارت کلی روسیه با چندین کشور شده است. از زمان تهاجم سال ۲۰۲۲، حجم تجارت روسیه با برزیل دو برابر و تجارت آن با هند و ترکیه سه برابر شده است.

یکی از مهم‌ترین دلایل نفوذ روسیه به این کشورها بیشتر از اینکه به تاکتیک‌های مسکو مربوط شود، ناشی از جهت‌گیری‌های خود این کشورها در سیاست خارجی است. ویلیام بزیز، رئیس‌سیا از گروهی که این کشورها به آن تعلق دارند به عنوان «میانه

مصون‌ساز» یاد کرده است زیرا کشورهای این دسته «به‌منظور گسترش استقلال راهبردی و به حداکثر رساندن گزینه‌های پیش‌روی خود قصد تنوع بخشیدن به روابط‌شان را دارند» و در روابط ژئوپلیتیک تک‌محوره‌انه نفع کم و ریسک زیادی می‌بینند. این کشورها، همانند ایالات متحده و اروپا، در مواجهه با جریان‌های غیرقابل پیش‌بینی جهانی در حال تمرین گزینه‌های مختلف «ریسک‌زدایی» هستند. البته درحالی‌که غرب بر تهدیدات چین و روسیه متمرکز است، قدرت‌های میانی سعی دارند از گرفتار شدن در رقابت قدرت‌های بزرگ و سایر اختلالات جهانی جلوگیری کنند. در برخی از موارد نیز این کشورها به دنبال سوء استفاده از رقابت قدرت‌های بزرگ برای پیشبرد منافع خود هستند. یک تحلیلگر اندونزیایی خاطرنشان کرد: «روسیه یک مصون‌ساز ارزان در برابر سلطه ایالات متحده و چین است.» یک مفسر هندی هم افزود: «روابط با روسیه دروازه‌ای است که چند قطبی بودن از طریق آن تضمین می‌شود؛ به‌ویژه زمانی که دو قطبی آمریکا و چین همچنان یک احتمال و یک چالش باقی بماند.»

کشورهای مصون‌ساز امروزی با کشورهای غیرمتعهد یا بی‌طرف دوران جنگ سرد متفاوت هستند. این کشورها اغلب در یک دسته واحد قرار می‌گیرند. اما به سوازکارها، جغرافیا، وفاداری‌ها یا وابستگی‌های مشترک، محدود نیستند. همان‌طور که یکی از سیاست‌گذاران مکزیک‌یی بیان کرد: «اصطلاح «جنوب جهانی» در عمل معنایی ندارد. اما در نوع نگاه این قدرت‌های میانی به جنگ اوکراین موضو مشترکی وجود دارد. آنها ممکن است از اهداف روسیه حمایت نکنند اما در اکثر موارد، نه تهاجم روسیه را محکوم کرده و نه روسیه را تحریم کرده‌اند. با طولانی شدن جنگ، این کشورها احساس می‌کنند که امتناع از جانبداری از یکی از طرفین در این جنگ توجیه‌پذیر است. در عین حال، این کشورها نگران پیامدهای احتمالی ضعف راهبردی روسیه هستند بر این باور می‌باشند که این جنگ در حال تسریع افول طولانی مدت روسیه است. برخی از آنها به قول یکی از کارشناسان هندی، از آنچه روسیه با خود می‌کند، ابراز تأسف می‌کنند. بیشتر آنها نیز نگران هستند که شکست کامل روسیه در اوکراین قدرت روسیه را کاهش داده و برای منطقه و جهان پیامدهای غیرقابل پیش‌بینی داشته باشد. مفسر هندی مذکور افزود: «هند یکی از آسیای باثبات می‌خواهد، نه منطقه‌ای که در حال انفکاک است.»

بخره‌واشنگتن

تداوم روابط بین روسیه و این قدرت‌های میانی از زمان آغاز جنگ اوکراین، توانایی واشنگتن را برای منزوی کردن مسکو و گسترش ائتلاف حامی اوکراین، به چالش کشیده است. علی‌رغم اقدامات دولت بایدن، این کشورها کم‌پویش متعهد به بی طرفی باقی مانده‌اند و بعدی است که موضع آنها به این زودی‌ها تغییر کند. اما واشنگتن و متحدان آن می‌توانند برای دستیابی به دستاوردهای متوسط تلاش کنند. آنها باید ادبیات خود را به‌گونه‌ای تنظیم کنند که حمایت از تاکتیک‌ها و اهداف روسیه در اوکراین را کاهش دهند، از اقداماتی که موجب زدن اتهام ریاکاری به غرب می‌شود، اجتناب کنند و سیاست‌هایی را که منافع و نیازهای قدرت‌های میانی را مورد توجه قرار می‌دهد، دوچندان کنند. حتی اگر کشورهای مذکور رویکرد فعلی خود را در قبال جنگ اوکراین حفظ کنند، می‌توانند در بسیاری از مسائل دیگر با ایالات متحده همکاری کنند. اولاً ایالات متحده و متحدان آن می‌توانند کارهای بیشتری برای مقابله با تبلیغات و اطلاعات نادرست روسیه انجام دهند. وزارت امور خارجه با آشکارسازی و «پیش‌خنثی‌سازی» – فراهم کردن ابزارهایی برای شناسایی اطلاعات گمراه‌کننده – پیام‌های عملیاتی اطلاعاتی مخفی روسیه در آمریکای مرکزی و جنوبی، شروع خوبی داشته است. روایات کرملین درباره نیت بد غرب و به‌طور خاص «دنیای آنگلوساکسون» در قبال روسیه، برنامه‌های فرضی ناتو برای حمله به این کشور و درباره اوکراین که کانون نازی‌ها است را باید رد کرد. تغییر عقیده غیرممکن نیست، اما غرب به پیام متقاعدکننده‌تری درباره خطرات جنگ نیاز دارد. قاب‌بندی این مناقشه به عنوان مبارزه بین اقتدارگرایی و دموکراسی باعث می‌شود کشورهای مصون سازی که برخی از آنها خود کاملاً دموکراتیک نیستند، کمتر تمایلی به حمایت‌واکنش غرب داشته باشند. یک کارشناس هندی خاطرنشان کرد: «موضع هند درباره جنگ اوکراین، حمایت از روسیه نیست. اما از گفتمان روبرویی دموکراسی و خودکامگی نیز چندان حمایت نمی‌کند.» اگر ایالات متحده بر نقض شعور سازمان ملل متحد و اصول اساسی حاکمیت و قوانین بین‌المللی توسط روسیه تأکید کند، ممکن است مخاطبان پذیرای بیشتری پیدا کند. اجازه دادن به روسیه برای جان سالم به در بردن پس از حمله به همسایه خود و تصرف قلمرو آن، رویه ناپویانگی برای تجاوزات آتی توسط دولت‌های الحاق‌گرایا جدایی‌طلبان منطقه‌ای ایجاد می‌کند، مشکلی که در همه کشورهای مورد بررسی در پژوهش ما وجود دارد.

آیا آمریکا می‌تواند قدرت‌های متوسط جهانی را به خود جذب کند؟

غرب باید گام‌های خود برای مقابله با روایت‌های روسیه را با ابتکاراتی تکمیل کند؛ ابتکاراتی که براساس نقاط قوت غرب شکل گرفته و به نیازها و منافع قدرت‌های میانی توجه می‌کنند. دلایلی وجود دارد که براساس آنها می‌توان گمان کرد که از چنین‌تلاش‌هایی استقبال خواهد شد: زیربنای برخی از این کشورها دچار تردید درباره مسکو شده‌اند. یک سیاست‌گذار هندی خاطرنشان کرد: «بحث درباره تبدیل روابط دفاعی با روسیه بهیک نقطه آسیب‌پذیر شکل گرفته است. با توجه به اولویت رشد اقتصادی، هند لزوماً به سمت غرب جذب خواهد شد.» تحلیلگران برزیلی، اندونزیایی، مکزیک‌ی و آفریقای جنوبی همگی به شکاف نسلی در نگرش نسبت به مسکو اشاره کرده‌اند. نخبگان قدیمی‌تر تمایل دارند روسیه امروزی را با مواضع سیاسی اتحاد جماهیر شوروی مرتبط کنند و ممکن است همچنان درباره «استعمار نو غربی» صحبت کنند؛ اما در عین حال ماهیت استعماری جنگ روسیه در اوکراین و ناله‌های پوتین از فروپاشی امپراتوری شوروی را نادیده بگیرند. اما همان‌طور که یکی از کارشناسان اهل آفریقای جنوبی اشاره کرد، «جوان‌هایی که هیچ خاطراتی از دوران شوروی نداشته و هیچ ارتباط شخصی با روسیه ندارند، کمتر با روسیه احساس دل‌سنگی دارند. آنها مسکو را قهرمان برابری و عدالت جهانی نمی‌دانند.» بسیاری از رهبران آفریقای از پاسخ تحقیرآمیز پوتین به طرح صلح اوکراین آنها که تابستان امسال به او ارائه کردند، ناامید شدند و از اینکه رهبر روسیه مانع از ارسال غلات از اوکراین به آنها می‌شود، خشمگین هستند.

برای منتفع‌شدن از این فرصت‌ها ایالات متحده و متحدان آن می‌توانند اقداماتی را برای اطمینان از دسترسی کشورهای کمی که ولزادت آنها به دلیل جنگ روسیه در اوکراین مختل شده است، به غذا انجام دهند. آنها باید به تعهداتی که به کشورهای در حال توسعه درخصوص آمادگی در مقابل بیماری‌های همه‌گیر و کمک‌های آب و هوایی داده‌اند، عمل کنند. آمریکا شرکای آن همچنین می‌توانند روی تلاش‌های ناورهانه‌ای که ارزش نزدیکی به غرب را نشان می‌دهد، سرمایه‌گذاری کنند. یکی از نمونه‌های این تلاش‌ها، برنامه «مشارکت انتقال عادلانه انرژی» است که متشکل از چندین برنامه تأمین مالی در حوزه آب و هوایی است که گروه‌هایی از کشورهای غربی با همراهی اندونزی، سنگال، آفریقای جنوبی ویتنام آن را راه‌اندازی کرده‌اند و در حال حاضر هند هم در حال مذاکره برای پیوستن به این برنامه می‌باشد. برنامه دیگر نیز «مشارکت برای همکاری آتلانتیک» است که در ماه سپتامبر توسط ۳۲ کشور در آفریقا، اروپا و قاره آمریکا امضا شد و محفلی را برای اعضا فراهم می‌آورد تا در مسائل اقتصادی، انرژی، زیست‌محیطی و دریایی باهم همکاری کنند. مثال دیگر نیز کردپور اقتصادی هند- خاورمیانه- اروپا است، پروژه‌ای که توسط ایالات متحده تأمین شد و هدف آن تقویت ارتباطات اقتصادی در سراسر

آسیا، خلیج فارس و اروپا است. به علاوه به پروژه کریدور لوتو هم می‌توان اشاره کرد که آنگولا، جمهوری دموکراتیک کنگو،زامبیا را به بازارهای جهانی متصل می‌کند و توسط ایالات متحده، کمیسین اروپا و چندین بانک توسعه‌ای تأمین مالی می‌شود. در دهلی نو، مقامات دولتی متوجه این نکته هستند که روسیه با وجود برخورداری از نفت و تسلیحات ارزان، نمی‌تواند سرمایه‌گذاری، تجارت و کمک‌های توسعه‌ای را که هند واقعاً به آنها نیاز دارد، ارائه دهد. یکی از کارشناسان هندی معتقد است که روابط هند با روسیه در مسیر نزولی قرار دارد. «اولویت ما توسعه داخلی است. ایالات متحده و غرب در کل سهم بیشتری در این میان دارند.» حتی اگر هند بی طرفی خود را در جنگ کنونی حفظ کند، این موضع دهلی نو را از جست‌وجوی شرکای دیگر باز نخواهد داشت؛ همان کاری که قبلاً از طریق عضویت در کواد (گفت‌وگوی امنیتی چهارجانبه) با استرالیا، ژاپن و ایالات متحده انجام داده است. اگر هند به پایگاه تولیدی شرکت‌های ناوور جهانی تبدیل شود، روابط هند با ایالات متحده بیشتر تقویت خواهد شد. از زمانی که ایالات متحده تحریم تسلیحاتی خود را بر اندونزی در سال ۲۰۰۵ لغو کرد، جاکارتا به سمت تنوع بخشیدن به مشارکت‌های دفاعی خود حرکت کرد و ترجیح داد به جای روسیه، با ایالات متحده معامله تسلیحاتی کند. تابستان امسال نیز اندونزی از پیوستن به گروه بریکس خودداری کرد و به جای آن سازمان عملدات غربی «توسعه و همکاری اقتصادی» را انتخاب کرد.

هنگامی که جنگ در اوکراین در نهایت به پایان برسد، نظم جهانی متفاوت از قبل حمله روسیه به نظر خواهد رسید. قدرت‌های میانی به جست‌وجوی ائتلاف‌های جدید و دوری از رقابت‌های قدرت‌های بزرگ ادامه خواهند داد. توجه واشنگتن اکنون معطوف به جنگ‌های اروپا و خاورمیانه است اما نباید از گام‌های مهم برای موفقیت در جهان آتی غافل شود. ایالات متحده و متحدان آن باید به‌شدت با روایات روسیه که روایت نادرستی از جنگ کنونی ارائه می‌دهد و به جایگاه آنها در کشورهای کلیدی سراسر جهان آسیب می‌رساند، مقابله کنند. همچنین آنها باید مزیایی را که مشارکت‌های ارائه‌شده از سوی آنها می‌تواند به همراه داشته باشد، به کشورهای درگیر نشان دهند.

مقام معظم رهبری (مدظله العالی):

بسیج در کشور یک حقیقت عظیم و درخشنده است.

سازمان بسیج رسانه

مؤسسه پژوهشی و فرهنگی بسیج رسانه